

Actualiteiten levensverzekeringen

ACIS 12 april 2024

mr. dr. P. (Priscilla) van Haastrecht-van Kuilenburg

Programma

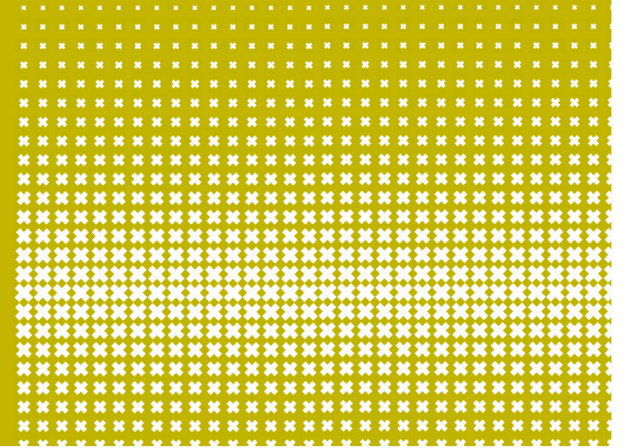
Zorgplicht assurantietussenpersoon

Hof Den Bosch 31 januari 2023, ECLI:NL:GHSHE:2023:374

Zorgplicht pensioenuitvoerder

GC Kifid 27 februari 2024, nr. 2024-167

GC Kifid 29 februari 2024, nr. 2024-176

Zorgplicht assurantietussenpersoon

Hof Den Bosch 31 januari 2023, ECLI:NL:GHSHE:2023:374

Zorgplicht assurantietussenpersoon (1)

Feiten:

- In 1999 hebben X en zijn partner de adviseur benaderd voor advies met betrekking tot de financiering van hun nieuwe woning;
- Adviseur heeft X en zijn partner geadviseerd om de reeds lopende levensverzekering bij Interpolis te beëindigen en een nieuwe levensverzekering te sluiten bij Generali.
- Tijdens de medische keuring in januari 2000 heeft de partner van X gemeld dat zij eind jaren tachtig lymfeklierkanker heeft gehad.
- In maart 2000 werd bij X baarmoederhalskanker geconstateerd. Zij is hiervoor aanvankelijk met succes behandeld. Deze ziekte heeft zij niet gemeld aan Generali.
- Generali heeft in april 2000 een offerte voor een nieuwe levensverzekering uitgebracht, met een verhoogde premie gezien de medische voorgeschiedenis van de partner van X.
- Op 1 augustus 2000 heeft de eigendomsoverdracht van het nieuwe huis plaatsgevonden en is de oude levensverzekering bij Interpolis beëindigd.

Zorgplicht assurantietsussenpersoon (2)

- In april 2001 bleek de partner van X uitzaaiingen te hebben. Op 27 juli 2001 is zij overleden.
- Generali heeft geweigerd het verzekerde kapitaal uit te keren, omdat hij niet op de hoogte was gesteld van de veranderde gezondheidssituatie van de partner van X na de keuring maar vóór de ingangsdatum van de verzekering.
- X heeft de adviseur daarop aansprakelijk gesteld voor de schade (ad € 309.850,49) die hij lijdt als gevolg van het advies om de levensverzekering bij Interpolis op te zeggen én de nieuwe ziekte van de partner van X niet te melden bij Generali.

Zorgplicht assurantiëpersoon (3)

Arrest Hof 's-Hertogenbosch 31 januari 2023 (na verwijzing), ECLI:NL:GHSHE:2023:374:

'3.14. Het hof stelt voorop dat onder een verzwaarde motiveringsplicht wordt verstaan de plicht van degene op wie niet de bewijslast rust tot het verstrekken van feitelijke gegevens ter motivering van de betwisting van de stellingen van de wederpartij op wie de bewijslast rust teneinde laatstgenoemde aanknopingspunten voor eventuele bewijslevering te verschaffen. Daarbij gaat het om gevallen waarin de partij die verweer voert uit hoofde van zijn deskundigheid over de betreffende gegevens beschikt en/of dat de betreffende gegevens zich bij uitstek in het domein bevinden van de partij op wie de bewijslast niet rust (in dit geval [geïntimeerde]). Daarvan is hier geen sprake. Aan de orde is de feitelijke vraag of een gesprek tussen [appellant] en [adviseur] heeft plaatsgevonden waarbij door [appellant] mededelingen zijn gedaan over de ziekte van [partner]. Het hof verwerpt om die reden het beroep van [appellant] op een verzwaarde motiveringsplicht voor [geïntimeerde]. Dit betekent dat [geïntimeerde] niet gehouden was om dossieraantekeningen in het geding te brengen. Aan de gemaakte verwijten aan het adres van [geïntimeerde] dat geen dossier is bijgehouden c.q. dat dit wegens een computercrash teloor is gegaan gaat het hof voorbij. Op grond van de hoofdregel van art. 150 Rv. rust op [appellant] de plicht om voldoende feiten en omstandigheden te stellen, en zo nodig te bewijzen, dat het desbetreffende gesprek tussen [appellant] en [adviseur] op 30 maart 2000 heeft plaats gevonden. Naar het oordeel van het hof heeft [appellant] tegenover de gemotiveerde betwisting door [geïntimeerde] onvoldoende bewijs naar voren gebracht om aan te nemen dat het gesprek tussen hemzelf en [adviseur] heeft plaats gevonden (en als dit het geval was, [appellant] daarin melding maakte van de medische diagnose voor [partner], en vervolgens te horen kreeg die niet te hoeven doorgeven aan Generali aangezien reeds medische acceptatie had plaatsgevonden). [appellant] wijst ter onderbouwing van zijn stelling op aantekeningen uit zijn agenda uit 2000, maar uit de aantekeningen '10.00 uur [X adviesbureau] tot 12 uur' en 'verzekering zaak' valt niet af te leiden dat met [adviseur] is gesproken, laat staan waarover. Daarbij brengt het hof in herinnering dat naar [appellant] zelf heeft verklaard hij geen afspraak had met [adviseur], maar met [adviseur 2]. Het hof neemt verder in aanmerking dat [adviseur] tijdens het voorlopig getuigenverhoor in 2004 onder ede heeft verklaard zich het gesprek niet te herinneren. Ook heeft hij daarbij verklaard niet van [appellant] te hebben gehoord dat bij [partner] de diagnose kanker was geconstateerd. Hieraan doen naar het oordeel van het hof niet af de verschillende verklaringen die tussen 2005 en 2007 zijn afgelegd over het bezoek van [appellant] aan [X adviesbureau] van 30 maart 2000 en die door [appellant] – pas in 2022 – in het geding zijn gebracht. Die verklaringen betreffen stuk voor stuk verklaringen van derden die niet zelf bij het gesprek aanwezig waren. Daar komt bij dat deze verklaringen weinig specifiek zijn en geen van alle melding maken van de datum waarop het gesprek plaats vond en/of de naam van de persoon met wie [appellant] het gesprek heeft gevoerd. De verklaring van [appellant] zelf is wel specifiek, maar dit is een verklaring van een procespartij zelf, die bovendien pas begin 2022 – meer dan 22 jaar na dato – is opgesteld, terwijl de getuigenverklaring van [adviseur] al in 2004 en onder ede is afgelegd. Om die redenen weegt de getuigenverklaring van [adviseur] voor het hof zwaarder in de bewijswaardering.

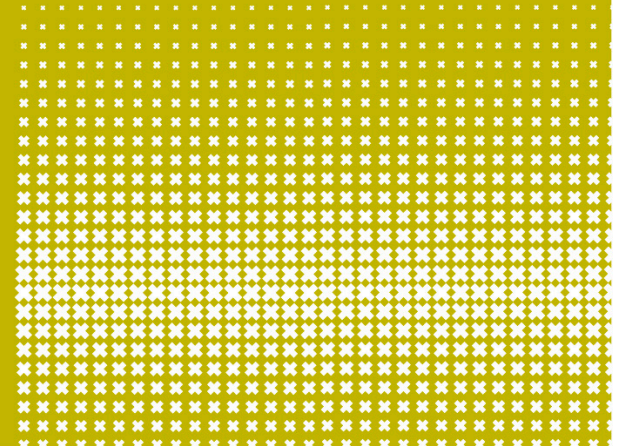
Zorgplicht assurantietspersoon (4)

3.15. De conclusie luidt dat [appellant] tegenover de gemotiveerde betwisting door [geïntimeerde] onvoldoende concrete feiten en omstandigheden aanvoert om aan te kunnen nemen dat [appellant] op 30 maart 2000 met [adviseur] heeft gesproken, laat staan wat de inhoud van dat gesprek is geweest. [appellant] biedt op dit punt nader bewijs aan, maar het hof passeert dit bewijsaanbod nu dit te weinig aanknopingspunten bevat om bewijs te leveren van de stellingen van [appellant]. Een bewijsaanbod dient voldoende specifiek en ter zake dienend te zijn. Het antwoord op de vraag of een bewijsaanbod voldoende specifiek is, hangt af van de omstandigheden van het geval, waarbij de rechter, mede in verband met de eisen van een goede procesorde, zal moeten letten op de wijze waarop het processuele debat zich heeft ontwikkeld en het stadium waarin de procedure verkeert. In hoger beroep zal van een partij die bewijs door getuigen aanbiedt, in beginsel mogen worden verwacht dat hij voldoende concreet vermeldt op welke van zijn stellingen dit bewijsaanbod betrekking heeft en, voor zover mogelijk, wie daarover een verklaring zou kunnen afleggen. Nu al diverse (getuigen)verklaringen in het geding zijn gebracht, had van [appellant] verwacht mogen worden dat nader was vermeld in hoeverre de te horen getuigen meer of anders kunnen verklaren dan zij al hebben gedaan. Voor het overige heeft [appellant] onvoldoende gesteld om aan bewijslevering toe te komen. Voor de verdere beoordeling neemt het hof tot uitgangspunt dat [X adviesbureau] ten tijde van het aangaan van de levensverzekering bij Generali en het opzeggen van de levensverzekering bij Interpolis geen wetenschap had van de diagnose baarmoederhalskanker bij [partner].”

Zorgplicht assurantietussenpersoon (5)

3.16 Als subsidiaire grondslag van zijn vorderingen betoogt [appellant] dat [X adviesbureau] – naar de kern genomen – een beroepsfout heeft gemaakt door te adviseren om de bestaande lopende levensverzekering bij Interpolis te beëindigen. Ter toelichting voert [appellant] aan dat het tot de aan [X adviesbureau] verstrekte opdracht behoorde om te onderzoeken in hoeverre de bestaande levensverzekering bij Interpolis gecontinueerd kon worden. [geïntimeerde] betwist gemotiveerd dat op dit punt is tekort geschoten jegens [appellant] . [geïntimeerde] voert daarbij aan dat aan [X adviesbureau] geen opdracht is verstrekt om te onderzoeken of de levensverzekering kon worden voortgezet, terwijl op grond van de toepasselijke algemene (verzekerings)voorwaarden voortzetting van de levensverzekering bij Interpolis niet mogelijk was zonder hypothecaire financiering bij Rabobank.

3.17. Het hof stelt voorop dat op grond van de hoofdregel van art. 150 Rv. op [appellant] de plicht rust om voldoende feiten en omstandigheden te stellen en zo nodig te bewijzen dat de opdracht aan [X adviesbureau] mede inhield te onderzoeken of de levensverzekering bij Interpolis kon worden behouden en dat [X adviesbureau] op dit punt een beroepsfout heeft gemaakt door te adviseren om deze verzekering te beëindigen. Naar het oordeel van het hof maakt [appellant] tegenover de gemotiveerde betwisting door [geïntimeerde] te weinig concreet dat en waarom de opdracht aan [X adviesbureau] mede inhield te onderzoeken of de levensverzekering bij Interpolis kon worden behouden. Het hof neemt daarbij het volgende in aanmerking. Door [geïntimeerde] is aangevoerd, zakelijk weergegeven, dat [appellant] en [partner] indertijd niet tevreden waren over Rabobank als hypotheekfinancier en bij voorkeur wilden overstappen naar een andere hypotheekfinancier, en mede daarom [X adviesbureau] hadden benaderd als “onafhankelijke bemiddelaar”. [geïntimeerde] heeft ook aangevoerd dat de levensverzekering bij Interpolis gekoppeld was aan de hypotheekfinanciering bij Rabobank en, met zoveel woorden, daarvan afhankelijk was, zodat het overstappen naar een nieuwe hypotheekfinancier automatisch meebracht dat een levensverzekering bij een andere partij zou moeten worden afgesloten. Dit alles is door [appellant] tegenover de onderbouwing van deze stellingen door [geïntimeerde] , onder meer met verwijzing naar bepalingen uit de hypotheek en de levensverzekering die hierop wijzen, niet althans niet voldoende concreet weersproken. Dat [appellant] toen niet heeft uitgesloten dat hij voor de hypotheekfinanciering bij Rabobank zou blijven en evenmin heeft uitgesloten dat de bestaande levensverzekering bij Interpolis zou worden gecontinueerd, maakt dat niet anders. Waar het immers op aankomt, is of [X adviesbureau] destijds heeft begrepen of heeft moeten begrijpen dat [appellant] de mogelijkheid van voortgezette financiering door de Rabobank met bijbehorende levensverzekering via Interpolis, wilde openhouden. [appellant] stelt echter geen concrete feiten en omstandigheden waaruit kan volgen dat [X adviesbureau] dit destijds begreep of heeft moeten begrijpen. [appellant] voert zelf aan dat het aangaan van de levensverzekering bij Generali verband hield met de aankoop door [appellant] en [partner] van een groter en duurder huis, waarvoor zij extra financiering nodig hadden. Tussen partijen staat vast dat de levensverzekering bij Interpolis pas is opgezegd toen de nieuwe levensverzekering bij Generali in werking was getreden. Zonder nadere toelichting, die ontbreekt, valt niet in te zien dat [X adviesbureau] van die gang van zaken een verwijt te maken valt, laat staan dat zij in strijd heeft gehandeld met enige op haar rustende zorgplicht als assurantietussenpersoon. Onder verwijzing naar het oordeel van dit hof onder rov. 3.15. geldt hierbij als uitgangspunt dat niet kan worden aangenomen dat [X adviesbureau] indertijd kennis had van de diagnose van baarmoederhalskanker bij [partner] . Dit betekent dat de vorderingen van [appellant] ook op de subsidiaire grondslag niet voor toewijzing in aanmerking komen. Daarenboven geldt het navolgende. Volgens [appellant] had de (oude) verzekering bij Interpolis mogelijk aangevuld kunnen worden. [appellant] maakt echter tegenover de gemotiveerde betwisting door [geïntimeerde] , onvoldoende aannemelijk dat indertijd bij Interpolis de (voor de ‘nieuwe’, duurder reeds gekochte woning) benodigde aanvulling van het verzekerd kapitaal verkregen had kunnen worden (waarvoor eveneens een medische keuring nodig zou zijn geweest) als melding zou zijn gemaakt van de medische situatie van [partner] . Uitbreiding van het verzekerd kapitaal met € 150.000 door Interpolis bij bekendheid met de medische situatie van [partner] acht het hof niet aannemelijk. Overige verweren die door [geïntimeerde] naar voren zijn gebracht kunnen verder onbesproken blijven.”

Zorgplicht pensioenuitvoerder

Geschillencommissie Kifid 27 februari 2024, nr. 2024-0167

Geschillencommissie Kifid 29 februari 2024, nr. 2024-0176

Zorgplicht pensioenuitvoerder (1)

Geschillencommissie Kifid 27 februari 2024, nr. 2024-0167

Geschillencommissie Kifid 29 februari 2024, nr. 2024-0176

Zorgplicht pensioenuitvoerder (2)

Feiten (GC Kifid nr. 2024-0167):

- De consument neemt uit hoofde van haar dienstverband deel aan een pensioenregeling. De werkgever van consument heeft deze ondergebracht bij een pensioenuitvoerder.
- Consument heeft gekozen voor de mogelijkheid in de pensioenregeling om het pensioenkapitaal binnen een garantieregeling aan te laten groeien. Het pensioenkapitaal stond hierdoor op een garantierekening, waarop jaarlijks een rente van 4% werd bijgeschreven.
- Volgens de pensioenregeling zou het pensioen van de consument ingaan op het moment dat zij de 65-jarige leeftijd bereikte.
- Een aantal maanden voor de pensioendatum heeft de pensioenuitvoerder de consument bij brief geïnformeerd over het naderen van haar pensioendatum en wat haar mogelijkheden zijn. In de brief stond (o.a.) het volgende:

Zorgplicht pensioenuitvoerder (3)

“Uw pensioendatum komt dichterbij. Uw pensioenverzekering [...] loopt tot 1 september 2021.

Kies wat u wilt doen met uw pensioen

Dit zijn uw mogelijkheden:

- 1. U gaat per 1 september 2021 met pensioen*
- 2. U stelt uw pensioen uit.*

(...)

Keuze 2: Stel uw pensioen vóór 1 september 2021 uit met het uitstelformulier.

In de bijlage ‘U wilt uw pensioen uitstellen’ leest u wat u moet weten over het uitstellen van uw pensioen. Ook vindt u hier het formulier waarmee u uw pensioen kunt uitstellen. Heeft uw pensioenverzekering eenmaal de einddatum bereikt?

Dan kunt u uw pensioen niet meer uitstellen. Geef uw pensioenuitstel daarom op tijd aan ons door.

Heeft u vragen? Mail ons [...]

U kunt ons ook bellen: [...]”

Zorgplicht pensioenuitvoerder (4)

Bijlage “U wilt uw pensioen uitstellen”:

“Wat gebeurt er als u uw pensioen uitstelt?

(...)

Wij beleggen uw pensioenkapitaal voor u volgens het risicoprofiel dat u koos.

Ook als u garantie had op (een deel van) uw pensioenkapitaal. De garantie stopt op 1 september 2021. Gaf u geen keuze door? Dan beleggen wij voor u volgens het risicoprofiel gemiddeld. Wilt u dit niet, dan bepaalt u via uw persoonlijke website [...] eerst uw risicoprofiel. Daarna kiest u ervoor om volgens dit risicoprofiel te beleggen.

Wilt u niet beleggen volgens uw risicoprofiel? Dan heeft u 2 mogelijkheden:

- U kiest zelf de fondsen waarin u wil beleggen.
- U kiest ervoor om niet te beleggen. U kiest dan voor de Basisgarantrekening.”

Zorgplicht pensioenuitvoerder (5)

Feiten (vervolg):

- De consument heeft de pensioendatum uiteindelijk uitgesteld tot 1 juli 2023. De pensioenuitvoerder heeft deze keuze bij brief bevestigd. In deze brief heeft de pensioenuitvoerder ook opgenomen dat de garantie stopt op de oorspronkelijke pensioendatum én wat er na de oorspronkelijke pensioendatum met het kapitaal gebeurt (“*U doet niets: wij beleggen uw totale pensioenkapitaal volgens het risicoprofiel gemiddeld.*”)
- Het pensioenkapitaal van de consument is na de oorspronkelijke pensioendatum ondergebracht in de lifecycle gemiddeld.
- Op 31 december 2021 bedroeg het pensioenkapitaal € 78.495,73 en op 31 december 2022 € 58.181,95.
- Per 2 mei 2023 is het pensioenkapitaal alsnog op de Basisgarantrekening gezet. Het pensioenkapitaal bedroeg toen € 69.884,07.

Zorgplicht pensioenuitvoerder (6)

Klacht consument:

Pensioenuitvoerder zou het kapitaal zonder haar toestemming hebben belegd. Volgens de consument wist de pensioenuitvoerder dat zij niet wilde beleggen, maar heeft de pensioenuitvoerder het pensioenkapitaal toch belegd, waardoor er € 20.000,- verloren is gegaan. De consument wil dan ook dan de beslissing om te beleggen wordt teruggedraaid.

Verweer pensioenuitvoerder:

- De garantieregeling is – volgens de afspraken in de pensioenregeling – vervallen bij het vrijvallen van het pensioenkapitaal op 65-jarige leeftijd. De beslissing om de pensioendatum uit te stellen, is een beslissing van de verzekerde zelf, waarbij voorwaarden worden overeengekomen tussen de verzekerde en de pensioenuitvoerder. Op dat moment kan niet meer worden gekozen voor een belegging in de garantiefondsen.
- Bij uitstel van de pensioendatum wordt het kapitaal ingebracht in een lifecycle, omdat de verantwoordelijkheid voor beleggen standaard bij de pensioenuitvoerder ligt. De pensioenuitvoerder handelt zo in overeenstemming met de wet- en regelgeving en belegt prudent.
- In de lifecycle wordt het risico richting de pensioendatum namelijk afgebouwd en wordt gestreefd naar een zoveel mogelijk stabiele uitkering. Daarbij wordt het renterisico afgedekt. Bij een belegging op de Basisgarantrekening is dit laatste niet het geval. Het pensioenkapitaal zou weliswaar stabiel blijven, maar de uitkering niet. Wanneer de rente zou dalen zou dit betekenen dat met het pensioenkapitaal een (fors) lagere levenslange pensioenuitkering zou kunnen worden aangekocht. Bij een belegging in de lifecycle wordt dit risico zoveel mogelijk beperkt.

Zorgplicht pensioenuitvoerder (7)

Geschillencommissie:

Mocht de pensioenuitvoerder na het uitstellen van de pensioendatum door de consument het pensioenkapitaal, dat tot aan de pensioendatum via een garantieregeling werd opgebouwd, onderbrengen in een lifecycle?

Zorgplicht pensioenuitvoerder (8)

“3.2 De pensioenregeling van de consument is een zogenoemde beschikbare premieregeling, waarbij de pensioenpremies, in de regel gevormd door zowel de inleg van de werknemer (de eigen bijdrage) als die van de werkgever, gestort worden op een beleggingsrekening die in beheer is gegeven bij de pensioenuitvoerder. De pensioenuitvoerder is op basis van artikel 48 Pensioenwet gehouden om informatie te verstrekken, die onder meer inzicht geeft in de keuzemogelijkheden die er zijn in de pensioenregeling en de gevolgen van belangrijke gebeurtenissen voor het pensioen. Op basis van artikel 52a van de Pensioenwet is de pensioenuitvoerder verantwoordelijk voor het beleggingsbeleid. De pensioenuitvoerder is gehouden om een beleggingsbeleid te voeren dat in overeenstemming is met de prudent-person regel op grond van artikel 135 van de Pensioenwet. Artikel 135 Pensioenwet bepaalt onder meer dat de waarden worden belegd in het belang van de aanspraak- en pensioengerechtigden. In lagere regelgeving is uitgewerkt waar het beleggingsbeleid van de pensioenuitvoerder aan moet voldoen. Artikel 14a lid 2 van het Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling bepaalt dat de pensioenuitvoerder de waarden belegt op een wijze die past bij de aard en duur van de verwachte toekomstige pensioenuitkeringen. Artikel 14d lid 2 van dit besluit bepaalt dat de pensioenuitvoerder het beleggingsbeleid in de opbouwfase van het pensioen baseert op een vaste of variabele pensioenuitkering.”

Zorgplicht pensioenuitvoerder (9)

“3.3 In de pensioenregeling van de consument is overeengekomen dat de pensioenuitvoerder (een deel van) het beleggingsrisico overneemt door een garantie te stellen voor het beleggingsrendement. Deze garantie is echter komen te vervallen op de oorspronkelijke pensioendatum, toen geen pensioen meer werd opgebouwd. De consument heeft gekozen voor uitstel van de pensioendatum. Dat betekent dat de pensioenuitkering op een latere datum ingaat en het pensioenkapitaal nog niet wordt omgezet in een uitkering.

3.4 De pensioenuitvoerder meent dat in die tussenliggende periode volgens de lifecycle moet worden belegd om het renterisico te beperken. Op dit moment staat de pensioenuitkering namelijk nog niet vast. De hoogte daarvan is niet alleen afhankelijk van de hoogte van het pensioenkapitaal, maar ook in sterke mate afhankelijk van de rentestand op het moment van aankoop van het pensioen (de nieuwe pensioendatum).

Door het renterisico te beperken, heeft de pensioenuitvoerder een zo stabiel mogelijke pensioenuitkering willen bewerkstelligen. Dit is conform de Pensioenwet, die bepaalt dat de uitvoerder zich in het beleggingsbeleid richt op de pensioenuitkering. Naar het oordeel van de commissie heeft de pensioenuitvoerder met haar keuze het pensioenkapitaal onder te brengen in de lifecycle dan ook geen onjuiste invulling gegeven aan de prudent person regel.”

Zorgplicht pensioenuitvoerder (10)

“3.5 De pensioenregeling geeft de consument keuzemogelijkheden om naar eigen voorkeur het pensioenkapitaal te investeren. De consument is dus niet verplicht het pensioenkapitaal onder te brengen in de lifecycle, maar kan dit bijvoorbeeld ook zelf beleggen of op een Basisgarantrekning zetten. In deze klacht stelt de consument dat de pensioenuitvoerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar voorkeur om niet te beleggen. Van de pensioenuitvoerder mag worden verwacht dat de consument op adequate wijze wordt begeleid bij haar keuze en de gevolgen daarvan. In dit geval is daarbij van belang dat de consument steeds heeft gekozen om het pensioenkapitaal op te bouwen via een garantieregeling. De commissie merkt op dat in een dergelijke regeling het renterisico op de reglementaire pensioendatum niet is afgedekt. Indien de pensioenuitvoerder meent dat bij uitstel van de pensioendatum het toch verstandig is om het renterisico af te dekken, dan moet de pensioenuitvoerder aan de consument uitleggen waarom de standaardkeuze een belegging in de lifecycle is, wat het renterisico inhoudt en wat het betekent dat dit risico zoveel mogelijk wordt afgedekt. De genoemde informatie moet op zodanige wijze worden verstrekt dat de consument zich ervan bewust is dat zij bij uitstel van de pensioendatum óók een keuze moet maken voor het beleggen van het pensioenkapitaal (al dan via de lifecycle) of voor het plaatsen van dit pensioenkapitaal op de Basisgarantrekning als zij niet wil beleggen.

3.6 Bij brief van 16 april 2021 heeft de pensioenuitvoerder de consument geïnformeerd over het einde van de garantieregeling, over haar mogelijkheden en over wat er zou gebeuren als zij niet actief een keuze zou maken. De pensioenuitvoerder heeft de consument echter niet geïnformeerd over de gevolgen van een keuze voor één van deze mogelijkheden. De pensioenuitvoerder heeft ook niet toegelicht *waarom* zij het pensioenkapitaal in de lifecycle belegt als de consument geen keuze maakt of over het belang van het afdekken van het renterisico. Naar het oordeel van de commissie heeft de pensioenuitvoerder daarmee onvoldoende inzicht geboden aan de consument om een passende keuze te kunnen maken.

3.7 Deze tekortkoming van de pensioenuitvoerder heeft echter niet tot schade geleid. De verzekeraar heeft de consument namelijk wel geïnformeerd dat zij voor de Basisgarantrekning kon kiezen als zij niet wilde beleggen.

Zorgplicht pensioenuitvoerder (11)

De consument had verder kunnen weten dat zij een keuze moest maken, omdat het pensioenkapitaal anders in de lifecycle gemiddeld zou worden geplaatst. Ten slotte heeft de pensioenuitvoerder bij brief van 26 mei 2021 bevestigd dat zij de pensioendatum had uitgesteld. In deze brief heeft de pensioenuitvoerder haar nogmaals geïnformeerd dat als zij niets zou doen, het pensioenkapitaal zou worden belegd volgens de lifecycle gemiddeld. De commissie acht de door de verzekeraar verzonden brieven op dit punt voldoende duidelijk. Als de consument na het lezen van de brieven vragen had gehad over hoe zij het kapitaal op de Basisgarantrekening moest plaatsen, dan had zij daarover contact kunnen opnemen met de pensioenuitvoerder.

(...)

3.9 De commissie zal overgaan tot afwijzing van de vordering.”